

[Sundhedsministeren]

ligt at foretage en reel vurdering af, hvordan ordningerne har virket.

Regeringen kan ikke medvirke til en gennemførelse af de to forslag, som Socialdemokratiet og SF har fremsat. Men jeg vil gerne benytte anledningen til at oplyse, at Sundhedsstyrelsen over for mig har tilkendegivet, at der ikke ved overførslen af en række lægemidler til håndkøb er registreret problemer for patient-sikkerheden, og at overførslen ud fra et fagligt synspunkt må vurderes som fuldt forsvarlig.

Det er også mit indtryk, at patienter og apoteker efterhånden er blevet fortrolige med ordningen. Denne ordning medfører selvfølgelig en ny opgave for apotekerne, men der er ikke noget, der tyder på, at man ikke kan klare det.

Regeringen og forligspartierne har fra starten bebudet, at der efter et års tids forløb skulle gennemføres en undersøgelse af ordningernes økonomiske og sundhedsmæssige konsekvenser, og gennem et aktstykke i Finansudvalget i foråret er der også stillet de fornødne midler til rådighed for Sundhedsstyrelsen til at kunne foretage en sådan undersøgelse.

Sundhedsstyrelsen er blevet bedt om at tilrettelægge undersøgelsen sådan, at den kan give svar på spørgsmålet om, hvorvidt overførslen til håndkøb har ændret forbruget af lægemidler, og i det hele taget om indkøbsmønstret er ændret.

Det vil også indgå i undersøgelsen, i hvilket omfang omlægningerne medfører prissænkninger. Det har vi kunnet konstatere allerede på et tidligt tidspunkt, at der er denne positive konsekvens for en række midler allerede nu, at priserne falder.

Undersøgelsen skal også give svar på spørgsmålet om, hvorvidt egenbetalingsgrænsen særligt belaster specielle grupper, om den indebærer ændrede behandlingsvaner og ændringer i indlæggelserne. Jeg forventer også, at undersøgelsen vil vise, om administrationen af egenbetalingsgrænsen volder særlige vanskeligheder for apotekerne og for specielle grupper i befolkningen.

Det bliver en større anlagt undersøgelse med flere delundersøgelser, og det endelige resultat af nogle af disse delundersøgelser vil først kunne foreligge om et par år. Men jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at tilrettelægge undersøgelsen på en sådan måde, at vi i sommeren 1990 kan få et klart indtryk af virkningerne af omlægningerne.

Det sidste, jeg skal oplyse om, er, at vi i ministeriet er ved at vurdere, om der skulle være et behov for en øget informationsindsats omkring ordningen. Vi vil selvfølgelig i den forbindelse også spørge praktikerne, om der skulle være brug for på visse af områderne at foranstalte en fortsat information.

Det er som sagt mit indtryk, at ordningen nu efterhånden er ved at blive indkørt og er blevet kendt, og vi kan konstatere, at udviklingen går således, som det også var forudsat.

Jeg må altså afvise de to forslag under henvisning til det forlig, regeringen har indgået med forligspartierne om finansloven.

Torben Lund (S):

Jeg vil starte med at sige, at jeg mener, virkningerne af de to ændringer på medicintilskudsområdet, som vi fik her i 1989, altså både etableringen af 800 kroners egenbetalingsgrænsen og overførslen af præparater fra receptpligt til håndkøb den 27. marts, har været lige præcis så asociale og så sundhedsmæssigt skadelige og så superbureaukratiske, som vi frygtede, dengang regeringen og dens støttepartier ville lave forslagene.

Der er i hvert fald ikke nogen, der vil kunne sige, at man ikke blev advaret imod disse regler. Jeg ved, at fru Kirsten Lee godt nok siger, at Socialdemokratiet sad med hænderne i skødet, da de her ting skulle gennemføres. Det vil jeg gerne afvise på det skarpeste. Vi argumenterede her i salen, i pressen, gennem debatindlæg, gennem interviews, på alle mulige måder, imod de regler, man ville gennemføre, altså 800 kroners reglen og overførsel til håndkøb af en lang række præparater.

Det, der skete, var ikke, at Socialdemokratiet sad med hænderne i skødet, men at vi talte for døve øren – døve øren hos sundhedsministeren og hos fru Kirsten Lee og andre ligesindede.

Jeg tror roligt, jeg kan sige, at alle grupper, som på en eller anden måde er i berøring med ordineret medicin – det vil sige patienter, læger, apoteker, apotekernes personale, altså dem, der taler med patienterne – har kunnet berette om de skadelige og urimelige virkninger, som de nye regler har haft. Stort set hele befolkningen, tror jeg, ser med forargelse på de regler, man fik gennemført, og det er vist kun de aller-mest partitro medlemmer af regeringspartierne, som stadig hylder sundhedsministeren for det, der er gennemført.